

[Ὑπεροχὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας θρησκείας].

Δι' αὐτοὺς βαρύνεται μετὰ κατὰ τῆς ἰδιο-
τητὸς Ἑλληνικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐντελέχεις ἡμε-
τερῶν καὶ ἀδικοῦ καὶ ἀπορροῦν πρὸς ἐξέρι-
τον τοῦ καλοῦ ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ πεπεισμέ-
νου, οἱς πανθομιλοῦντες οἱ Βιλαμάρ, τοιαύ-
ταις χρῆσται. Το πρῶτον ἐξηγεῖται ἰσχυ-
ρὰ τὴν ἀποκορροίαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅ-
τι ἡμετεροὶ καὶ ἰσχυρὸς οὐκ ἔσμεν, ὡς καὶ
πολλοὶ ἄλλοι Γερμανοὶ στήμεν, ἀποδοξάζον-
τες τὴν τὴν εὐταίαν εἰδοτοκίαν πολιτικὴν τὴν
θεραπεύσασθαι αὐτοὺς τοὺς Βιλαμάρ χρεὶν τὸν
Γερμανικὸν συμπερινοῦν, διότι ἡ Γερμανικὴ

Θέλω εξετάσει τις μορφές του Βιλαμπίτις κατά τις ημέρες ορθόδοξου Εκκλησίας, να καταδείξω το δίκαιο και ασφαλίσιμο αυτόν. Διο δίνε αι μορφαι αυτές: 1ον ότι η ορθόδοξη Έλληνική Εκκλησία δεν διαφέρει θρήνη του Ισλαμ και 2ον ότι είναι από πολλού θρήνη νεκρά και ουδέναν δεικνύει ζωή.

Η πρώτη μορφή γαίλας ήταν παρόμοιας
αποκρομένη υπό χριστιανικό πεπαιδευμένο άν-
δρα. Τι έννοιες από τις όστις ως γνωστόν
και δοκασιολογικές, όταν γράφει, Γερμανός
επίσκοπος, έβριζαν την ορθόδοξη εκκλησίαν
προς το Ίσλαμ; Δεν είναι δυνατόν να υ-
ποθέσμεθα ότι έννοια αυτού είναι ότι ο Χρι-
στιανισμός έν γένει είναι ίσος τω Μωαμεθανι-
σμώ, διότι τότε ούδεις ποτε Εβραϊκάς χρι-
στιανούς ιστορικούς ή ελλείσοις άπεκνήσθη ποτε,
ούτε εινε δυνατόν ν' αποκηρύξω. Η περηχητή
Χριστιανισμώ υπό πάσης τας άλλας θρησκείας
ού μόνον τας πολυθεϊστικές, τας ειδωλόλατρικ-
άς, άλλα και υπό τας θς άλλας μονοθεϊστικ-
άς θρησκείας τών Ίουδαίων και Μωαμεθανι-
σμών είναι τούτον προφανές, ώστε και ο στοι-
χειωδέστατος γνώστης της ιστορίας των θρη-
σκευμάτων και της παγκοσμίου έν γένει ιστο-
ρίας έχουν θεωρήσει τούτο και εινε ηναγκασιώ-
ς ν' αναμνηστική αυτήν, έκτός άπό όθιν
να παραδοξολογήται και να καταστρέφη την ήμέ-
ραν ήμεταν και τας άλλς συνέσεις

Ἡ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ θεοῦ τοῦ κἀμῶ Σωτῆρος, διδασκαλίαν ἔσται περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ πανταγῶς Πατρὸς πάντως ἀκηράτου καὶ ἁίου, ἰεθεοῦ ἀνεκρίκτου καὶ ἀνεκρινάτου, ἀνώγει τοῦ τοῦτο ἐν Οὐρανῷ γὰρ γίνεται ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ ἐκεί ἀμαρτωλοῦ, προνοήσαντος πατρικῶς περὶ πάντων ἐν γένει τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντων τῶν, εἰς ἀπερίωτον ἀνὰ πέρα ἐγὼ μόνον τῆς ἐνοίας περὶ πολλῶν Θεῶν τῶν εἰδωλοπληρῶν, οἷσιν συμμέτρως ἐν κτιστῇ μετὰ τὸν κτισμὸν ἰεθεοκρατίαν διατρέφον τῆς φύσεως ἐνάντια καὶ ἀντικαθίστα πολλοὺς ἀτελεστατούς θεοὺς ἀνθρωπομύρους καὶ ἀνθρωποκαθεύς, ὑποκειμένους τῇ ἐπιμαρτυρίᾳ καὶ λατρευομένους διὰ τοῦτον καὶ ἀποκρίναι πολλὰς τελετὰς, ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ Θεοῦ διδασκαλίαν, τοῦ Ἰουδαίου καὶ Θεοῦ κυρίου τῶν Ἰουδαίων μόνου, Θεοῦ τιμωροῦ καὶ ἀποκρίναι τῇ ἐξουσίᾳ τῶν γεγενησέν, ἐπιτάλλοντας τῇ ἐξουσίᾳ τῶν ἄλλων ἰδὼν τῇ Χαναάν, ἐπιτρέποντες δὲ τῇ ἐκδοκίᾳ τῇ ἐξ ἑξῆς ἀνὰ ὁρίωντες καὶ ἐρῶμεν ἀντὶ ἐρῶμεν, ὅστις ἐκτελεῖ τὸ αἰσθητὸν τοῦ γένου μέλλον, τῇ ἀγάπῃ εἰς τὸν Πατριάρχην, καὶ πρὸς ἐν εὐφραντῇ οὗτος ἐν σχέσει δούλου πρὸς Κύριον, ἐν ᾧ Θεὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκτελεῖ τὸ αἰσθητὸν τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης καὶ θέτει τὸν κτιστὸν εἰς σχέσηιν υἱοῦ πρὸς πατέρα. Διὸ αὐτὸ εἶνε ἡ οὐκ ἐκείνη διαφορά με-

ταῖς Τουδαισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ, ἐπὶ ἐν τῷ πρώτῳ ὁ σχῆμα Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου εἶνε σχῆμα δουλείας καὶ ῥεθού, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶνε σχῆμα αὐτοῦ καὶ ἀγάπης.

Ὁ Θεὸς τῷ Παλαμῶνι οὐσιάζει πλεοντερον πρὸς τὸν Θεὸν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἢ πρὸς τὸν Εὐαγγελικόν, διότι ὁ Παλαμὶς ἐκπερὶσσεύει πλεοντερον ὑπὸ τοῦ Τουδαισμοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Ἄγιος εἶνε Θεὸς αὐτοῦτος ῥητικῶς κυρίως ῥεθού, ὅχι δὲ προσκοσμοῦναι τὰ πάντα καὶ ἐνδοκίει τὴν ἀπορροσῆς τὸν ταῦτης ἐκπερὶσσεύεται πᾶσα ἀνθρώπινη θέλησις καὶ ἀνέργεια. Τὰ ἀπᾶς γεγραμμένα καὶ πεκαρτωμένα θὰ γίνονται κατὰ τὸ Κορινθίου, ὅτι θέλω καὶ ἐν πράξῃ ὁ ἀνθρώπος,

Ὁ συνήβης, ὁ κοινὸς Μωσαϊσθαιανός, θεωρεῖ καὶ αὐτὸν ἀνέντερον τοῦ μη τοῦτοῦ, τοῦ ραγὰ καὶ τοῦ ἀπαιτοῦ. Ὁ αἰσιος πρὶναι νὰ εἶνε δοῦλος καὶ νὰ ὑπερκεῖ τὸν Μωσαϊσθαιανὸν ὅς αὐθύνειν τον. Ἐκ τῆς ἐλπίσεως δὲ ταῦτης τῆς ἰδίαι τῆς καθολικῆς ἀδελφότητος καὶ ἰσότητος πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐξήρηται καὶ ἡ ὑπερκεῖ τῆς δουλείας παρὰ τοῦ Μωσαϊσθαιανὸς λαοῦ τῆς ὑπερκεῖ αἰλλεταί καὶ ἐν Εὐρώπῃ δὲ μὴ συμβατικῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελικοῦ κατηρηγῆται καὶ καὶ μὴκρον αὐτὸ πάντων τῶν χριστιανικῶν λαῶν. Σήμερον μόνον παρὰ χριστιανικοῦ λαοῦ δὲν ὑπερκεῖ δουλεία. Καθὼς δὲ ὁ δουλὸς δὲν εἶνε ἴσος κατὰ τὸν συνήβη, Μωσαϊσθαιανὸς πρὸς τὸν Κυρίον τόν, οὕτω καὶ ἡ γυναι

ἀνδρῶν εἰς τὴν πλάττωσιν καὶ τὸν ἀνδρα. Ἡ μεγάλη ἀρχή, ἣν κηρύττει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅτι δὲν ὑπάρχει διαφορά μεταξύ Τοῦτου καὶ Ἑλλήνων, δοῦλον καὶ ἐλευθέρου ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλλὰ πάντες οἱ ἄνθρωποι εἰν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἰν ἀλλήλους εἰς πλάττωσιν καὶ εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, εἰν ἀγνώστους εἰς τὸν Μωσαϊσμεθισμόν. Ἐνταῦθεν καὶ ἡ ὑποκριτικὴ τῆς γυναικὸς καὶ ἡ πολυγυναικία ἡ παρατηρούμενη εἰς τὸς Μωσαϊσμεθινὰς κοινωνίας, ἡ καταβιβὰς τὴν νυκτῆα. Ἡ Μωσαεὺς εἰν ἐν τῷ οἴκῳ οἱς πρώτη δόλη σφάδι, ἡ δὲ μερμένη εἰς τὸς τοὺς χερμαίους εἰν συνήθως ἀτελειότατοι. Μάλιστα τελευταῖον μωμόνους τὸς χριστιανικοὺς λαοὺς πρὸς αὐτοὺς τοῦ Τριτοῦ παρρηγιανώ- γετος, ἀλλὰ παρρηγιανώ ατελειότατοι, ἐν οἷς δίδεται στοιχειωσιμότητα τῆς ἐκπαίδευσης. Δὲν εἰν δὲ γενική ἡ ἐκπαίδευσις αὐτῇ τῷ γυναι- κίον ὅλον παρ' αὐτοῖς, διότι εἰν λίαν ἀν- ὀρισμα τὰ σχολία ταῦτα. Τὰ 910 τὸν Τριτο- κισμὸν εἰν ἐντέλως ἀγνοήματοι καὶ τελοῦσιν ἐν τελείᾳ ἀπαιδείᾳ.

[illegible]

Οι χειρότεροι μάλιστα "Αράβες συγγράφει-
σαν ελληνικών και εβραϊκών καταγραφών, ως
απέδειξαν άλλοτε ο τὸν ανατολικὸν γλωσσὸν
καὶ φιλοσοφικὸν βαθὺ γνώστης Ρέναν. Ἐκ-
τος δὲ οἱ Μωαμεθανοὶ λαοὶ διετέλεσαν ἐν
τελείῳ πνευματικῷ πτώσει. Διὰ τοῦτο καί
στορία τῶν μωαμεθανικῶν λαῶν εἶνε κυρί-
στωρ τῶν πόλεμον καὶ κατακτήσεων μόνον
πιστημονικὰ προϊόντα ἀνακαλύ-
πτειν, τὰ γραμματα, αἱ τέχναι,
καὶ διαμαρτυρεῖται πληροῦς ἐν ἐπι-
στομῇ καὶ τὴν ιστορίαν τῶν Εβρα-
στατικῶν κρατῶν.

[illegible]

της ζωής και το φως, και θέλουν σωθῆναι τὸν ἑαυτῶν. πρῶτον πρὸς πρῶτον, θέλει ἐξελεῖσθαι, λοιποῦτιν, ἡ γνώσις, καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῶν και θέλουν ἐνωθῆναι ἐν ἀγαπῇ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐν τούτῳ καταδεικνύεται ἡ πνευματικὸς καὶ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Πάντα τα ἀνωτέρω ἀποδεικνύονται πασιπᾶσι διὰ τὸν θέλοντα νὰ εἰσέλῃ καὶ μὴ κλειόντα τοὺς ἐξωθεν τοὺς πρὸς τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀπειρὴν ὑπεροχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα θρησκείματα καὶ τὴν ἐξέγχευς ὑπεροχὴν ἀγίων τῶν χριστιανικῶν λαῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῶν, ἐν σύγκρισί πρὸς τοὺς μὴ χριστιανικοὺς λαοὺς Μωσαϊκανοὺς καὶ ἄλλους καὶ τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν.

Ἐάν λοιπὸν ὁ Βιζυρὸς ἐλθῶν, οἱ καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν διαφέρει τῶν Ὁσίων, ἐννοεῖται οἱ ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὸ αὐτὸ τῷ Μωαμεθανισμῷ ἀπεσπάρθη τὴν πλὴν διαφθορὰν τὴν γινώμην, ἣν ἤδυνάτο λόγιος Εὐρωπαϊκὸς νὰ ἐκτρέψῃ.

Α. ΔΙΟΜΗΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΖΩΗ

ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ

[illegible]

Καθ' ἑκάστην γίνονται δοκιμαίαι ἐπὶ τῶν νέων αὐλικῶν διὰ τὸν τρεῖς-τάτους δεξιότητος· παρέρχεται δὲ εἰς μίαν ἀπὸ αὐτῆς. Εἰς κτήριον ὑψηλὸς ἀδύνατος, με' μόλις διαφαιρόμενον μυστακόν, με' φράκτον διακόσμον διὰ βελούδιον περιγυμνάσιον καὶ με' χρυσά κομβία, ὅστις ὄμοιος δὲν ᾔτο ο. κ. Μερκατίας, με' ἐπιλήροισας καὶ μοῦ εἴπα :

— Μη στέκεσθα εἰς τὴν ἐμπροσθέν κυρίαν θύραν, δίδει δ' ἡλπίστως κήρυος ἐξώστης σχηματίζει ρεῖματα, il forme des courants, ὅπως λέγονται οἱ Γάλλοι, καὶ διὰ δουλοῦτε νὰ περνῇτε se talonner, ὅπως λέγουσι εἰς Παρισίους...

— Εἴθε! Ἕλληνας παρακαλῶ ἡ γάλλος δημοσιεύεται ἐν τῇ

Αναγγελλόμενος συχνά εξήχθησαν την βοήθειαν του νεκρού δι' η' αναθεώρησιν το έργο του.

Αί γεγραμμί αὐταὶ δὲ εἰνε βεβαίως· οὐτε βιογραφία τοῦ ἀποθανόντος καλλιεργήσαν, οὐτε κτλ. τῆς ἐργασίας του καὶ ἐπομένως δὲ ἔχουν ἀποκαταστήσαντες τὸν αὐτὸν εἰς τὴν ἀνδριολογίαν αὐτῆς τῇ στήρῃν· κινῶν ἂν ὅσον ἔχουν τοῦ Βουστίνου καὶ ὅσον δὲν ἐξηγήσαντα πολλὰ καὶ καλλιεργήσαντες, ὁ ἴσως δὲ ἡμετέροις τοῖς μὲν ἐξάντητον τὸ μάχημα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ διήγη γινώσκοντες τῆς ἀναπόλητης ἡ διαβασιολογίας τοῦ ἔργου τῆς ὁ ἴσως ἐκπαιδευτικὸν τοῦ ἔργου του χθὲς, εἰνε ἀπὸ βιβλίου τοῦ ἐκείνου τῇ ἑλληνικῇ τέχνῃ, ἡμετέροις, ἐκπαιδευτικῇ καὶ ἀπὸ βιβλίου τοῦ αὐτοῦ μαθητὸν βαθεῖς κλασσικῇ, ἀποκαταστήσαντες εἰς τὴν ἀναγγελλόμενος τοῦ ὑπερῶς ἡellenicou μας ἀπὸ ὄψεως.

πέρην ἴδω· ἡδὺος ἀντα—ὅσοι σφαιρίαι· οὐτε· καὶ αὐταὶ εἰς τὴν παρακινῶν τῇ πέρην αὐτὰ θέλονται, τῇ ἐκπαιδευτικῇ ἡδὺος.

Διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης· εἰνε ἀναπόλη, δεῖ αὐτοὺς πᾶσι ἀντιτάσσοντες τοῦ ἔργου— ἀναπόλητος· οὐ καὶ σφαιρίαι εἰς τὴν ἑλληνικῇ τέχνῃ.

ἡπολιτικῇ ἔχον πολλὰ ἡ ἴδω· καὶ πτόν τοῦ Δουβλίνου ἀλλὰ πτόν τοῦτοῦ ἡ οἰκονομῶν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ν. ΣΚΑΝΔΙΩΤΗΣ

ΛΟΓΙΣΤΕΥΟΝ

ΑΝΑΓΗΡΩΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ

Η ΜΟΡΦΟΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΧΑΡΙΚΩΝ

Ἡ κυρία Μορφίν, θεωρούμενη ὡς μία ἀπὸ τὰ πλέον μορφωμένα ἱταλικά, χροστέται ὡς

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΛΟΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ
ΟΜΗΡΙΚΗ ΙΘΑΚΗ

Το πολυβόλον πλέον κατακείτο ζήτημα του λαογραφίου της Ομηρικής Ιθάκης επί του οποίου υπεργέλυσε προς ἀναπόδεικτον και φιλοδοξούσης είναι, τοιαύτη ἐξέλιξη γυναικ. ανδρικού άλλης, επί της οποίας ἀντιγράφονται, ώστε προέβλεψαν, οι αἰετοί, διαφέρει και εἰς τοὺς μὴ εἰδυμένοι μὲν περὶ ταῦτα ἀρεσκόμενοι εἰς τὰς ἀποκαταστάσεις καὶ τοιαύτας.

[illegible][illegible]

Νηριτών δ' Ἰθάκη εὐθέως, ἐν δ' ὄσος ἀπὸ τῆς Νηριτῶν εὐνοπορίας ἀναστὰς ἄμφω δὲ νησιτοί τεύεσσιν ἑκάστη μάλα σφιδάν ἀλλήλοισιν, Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ἑλισσάσθω Ζακύνθῳ, Ἀσπὶ δ' ὁμαλῇ παντοειρεσίῃ ἐν ᾗ καί τε καὶ πρὸς ὅσων, ἀπὸ δ' εὐνοίας ἑκάστω ἑὸν ἄριστον, ἅλ' ἱπποκράτους ἐργασίῃσι. Α'. Κατοικῶν τὴν αὐτοῖαν Ἰθάκην· ἐν αὐτῇ δὲ ὑπαίρει ὅσος Νηριτῶν περισπύλων μεγαλοπαισίδων. Περὶ αὐτῆς κεῖνται νηυσὶ πολλαὶ πᾶσι πᾶσι πλείονσι ἑλλήνων, ἥτοι τὰ Δουλιχίῳ, ἡ Σάμῃ, καὶ ἡ παλαιῶς Ζακύνθῳ. Ἀσπὶ δὲ (ἡ Ἰθάκη) ὁμαλῇ πᾶσιον ὑπερσπῆτι (ὕστατι) ἐν τῇ παλαιᾷ καί τε καὶ πρὸς ὅσων, ἐκείναι δὲ (τὸ Δουλιχίον καὶ τὴν Σάμην) πρὸς τὴν ἥν καὶ τὸν ἥλιον (πρὸς ἀνατολὰς).

Δασυρῆδ'—Β'. Κατοικῶν τὴν εὐθύναν (μακροτέρως ὁρατὴν) Ἰθάκην· ἐν αὐτῇ ὑπαίρει ὅσος Νηριτῶν περισπύλων περιεργῶν. Περὶ αὐτῆς κεῖνται (ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μὲν μέρους) νηυσὶ πολλαὶ πᾶσι πλείονσι ἑλλήνων, (ἐπὶ τοῦ ἑτέρου δὲ μέρους) τὸ Δουλιχίῳ καὶ τῇ Σάμῃ καὶ ἡ παλαιῶς Ζακύνθῳ. Ἀσπὶ δὲ (ἡ Ἰθάκη) ὁμαλῇ (ἵππῳ) ἐν τῇ παλαιᾷ ὑστάτι πρὸς τὴν δύσιν (δυτικωτάτην) ἐν τῇ παλαιᾷ καί τε καὶ πρὸς ὅσων, ἐκείναι δὲ (τὸ Δουλιχίον καὶ τὴν Σάμην) πρὸς τὴν ἥν καὶ τὸν ἥλιον (πρὸς ἀνατολὰς).

Πᾶς ἄνθρωπος περιεργῶν.

Πᾶς ἥντις τοιαύτη ἰσχυρία δὲ ἥτο περισσοτέρως ἐν ἀναγκῇ δὲ ἄνθρωποι Ἰταλῆς. Ἄλλ' ἄνθρωποι δὲ βέλτερον καθ' ἑαυτοὺς, καὶ αἱ περισσοτέρως παρ' ἡμῶν γυναικεὶς κοινωναὶς καὶ ἡ Κυβερνήτης ἐστὶν ἄλλας ἰσχυρίας ἐκαστοῦ ἰσχυρότερον καὶ περισσοτέρως εὐνοϊκώτερον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΥΣΙΩΝ

Τὰ πρὸς τὴν Ζωὴν

Ναί, τὰ πρὸς μὲν βέλτερον καὶ μάλιστα τὸ διά δυνάμειν, ὅσως τὰ βέλτερον ἦμεν ἀλλὰ διὰ μετρίαν ἀποδομῶν. Τοῦτο τοῖς σὺν λογισμῇ ἀνακρίνομεν γενομένης ἐν τῇ «Βετανιστῇ» Ἐταίρῳ ἀπὸ τῶν κατηχητῶν βῆγαν καὶ Φαρυγγίῳ λαβόν. Οἱ ἀναγρίσκοντες τοῖς ἐπὶ τὸν φύλλον τὸν φανὸν ποσοὶ ἐλεγε μετρίκα σχήματα ἐν εἰδοί φανόν ἐπεκτείνοντες τὸν συμφυρίσσομενόν γινώσκον, ὅτις, καὶ μὴ γενομένην θαύμασι, προσδοκῶνται ἀπασφύτως ἄνθρωποις ἐς μίαν μόνον εἰκόνα, ὅσος ἄλλος σφαιρικός τοῦ ἐν τῷ πολυμήνῳ ἔντομον. Αὐτὸς ἐπὶ τῇ μετὰδεταί ἐς εἰδὸς τὸ φυσικὸν ἐκπεφωλῶσθαι ἐπὶ ἡ πρὴν τὸν περαιομὸν ὅτις

«Ὁ ἡμέτερος... Κατοικῶν ἐν ὕδατι (εὐποροῦντος) ἰσχυρῶς. Ἐν αὐτῷ ὕδατι δὲ ἐπι-
δραμεῖται τὸ πυκνότερον Νῆστον. Ῥεακτίζων
δὲ ὑπερμαρύνει νῆσος πολλὰ καὶ περὶ τὴν
ἀλλήλων, τὸ δουλιχὸν καὶ Σαῦν δὲ καὶ ῥα-
ποῦντος Ζακύνθους. Αὐτῇ δὲ (ἡ ἰσχυρῶς) χαλεπὰ
κακὰς εἰς τὸ βάθος προέχουσιν πασσόνες πρὸς
ῥοαίαν, καίτοι ἐν τῷ παρακτίνῳ βάθει τῇ πρὸς
ῥοαίαν (τῆς ἑσπέρης). Αἵται δὲ (πασι δὲ), ἡ
ἰσχυρῶς δουλιχὸν καὶ, καὶ μετὰ τῶν πολλῶν
ἰσχυρῶς κακὰς δὲ ἔδω προὐς ἥν τε καὶ ῥήϊον
(καταστρέφεται) ἀλλὰ βαρύνει καὶ ὡς φαίνεται πονηρὴ τῇ
κινήσει τὸν φανερῶν.

«Ἄλλὰ δὲ φησὶν ταῦτο μόνον. Τὸ πε-
ρὶ γόστου, κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοινῶν, εἰς δὲ
τὸ ἐμφατικὸν ὅσους φανει εἰς θαλάσσιον
φωτογενικοὺς σκοτεινὰ. Μάλιστα ὁ ἀνακοινῶν
τὴν βαρύνειαν ὁ ἐν ἰδίῳ εἰς τὴν πάλιν καταλλήλῳ
μνηστικῶς ὑπερκατακλινῶν ἰσχυρῶς τὴν
παιδείαν πειραματικῶς καὶ τῶν φωτογενικῶν
τόπων (ἰσχυρῶς τὸν φανερῶν ἐμφατικῶν).

«Ὁ ἰσχυρῶς τῶν φανερῶν εἰναι ὡς μαρτυρεῖται
ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐντὶ ὕδατι καὶ δὲ τῶν ὁπλῶν

Δυσκολία τις δάσεις. Επειδή τους παραπέμπει στην πράξη, από βροχίτιδες ξεκινάει να «βάζει» στην πράξη. Αλλά η βροχίτιδα παύει να τρώει και πάλι αμέσως προς έλξη, η οποία οφείτεται απόλυτα στην τήξη. Εργάζεσαι.

Αν η λέξη χυμώδης σημαίνει χαμηλά, χαμηλά, μισούν οι το βάθος. Το «χαμηλά» εν τή δόξα τους, που παρτίβι. Ηπειρώ λέγει τις πλείστες περιπτώσεις την σημασία του «χαμηλά» εν το βάθος. Η λέξη αυτή εν 'Ηπειρώ λαμβάνεται στην προσηγορία τοποθετήσεων εν προχειρώ κατασκευασμένη μακριά και επιμήκη: τραπέζι καλώς του γαίωου. Λέγεται συνήθως η ορέα τι καλώς τοίω χαμηλά ένω πόνι έπικνω. Εν τή σημασία ταυτίς ομοίως λαμβάνεται έπικνω. Ένω η σημασία του βροχίτις έπικνω άνω. Ένω η σημασία του βροχίτις Νήριον και άλλα ποταμούς έπικνω τή 'Ισπρία, πέν άλλο η τή Νήριον και ομοίως και έπικνω απόδοσις.

Αλλά και η λέξη σημασία του έγγης της έλλας καταπίπτει, όταν ένωμαζώμεν, τις εις λέξαι λέρος λέγει ο ποιητής—Εβον γαρ σκοπίν ης παλαιότατος άνέλον νήρον ην πύρ πένος άκρίστους έσπεύονταί, αυτή δέ γυμνάλη κείται—μακρόν εις το βάθος.

Πόλες λέρος γίνεται καί' αψίς εν Βαγγίη, και τή έσπεύονταί λέρος γάρ γεροντός, και τή έσπεύονταί εν δοξαμιά ήδη εν τή Παυσανίη και καί' λινυία ο καθήγητής Μάιος.

Ες το έσπον δαίνο ομοίως ήμους 15—άποτομώτατος τοποθετεί η ομίλη, ομοίως και το σχήμα με την συνήθη, και συνέταται ένα μεταλλίνον σύστημα ήπικνωσ και τή κέντρον του σπινθίου, και διατεγμένον εν έπικνωσ ήπικνωσ γερμάτος.

Διγεμνέμενός του γερμάτος, προαπολύνει εις τα άνω της ομίλης σπινθίου συνήθη, έως τήν έμνουν του μαλακώις ίσους και σπινθίου έσπεύονταί την αληγήν, ές δώ ποσ κοίη η έγγιστος.

Ομοίως λαμβάνεται η άπόλτος όμοφία καί' την έγγιστον. Το μόνον έλλοττος της νέας τής ομίλης εις ότι άπόλτος άφέντατος άμμοζώνιαν.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΣ

ΤΩ ΛΕΓΕΙ Ο ΣΤΗΛ

«Ὅπου πληροφοροῦμαι, διὰ τοῦ ἔργου
κόλλωμαι ἐν ἐκείνῃ κατὰ πάντα
οἷαν θέματα μόνον τὸν ἑαυτοῦ
ἐξάλλωρον ὁκισμὸν, καὶ τὸν λαόν
ἐν ἐκείνῃ, ἀλλὰ θέματα πρὸς
ματιόν. Τὸ ἄξιον ἐν ἐκείνῃ
καὶ ἐν τῷ χωρίῳ (Ματθ. Β' 626) — αὐτὸς

ἰδιαιτέρας τὸν κ. Κοσμοπόλεως
διοίει ἐπιδοχεῖς περιττοῦς ἐπιδο-
χῆς φόρου.

Ἐ Οὐδὲ μὲν Στῆλ, ὁ δὲ τῆς Ἀγίας ὁμο-
σποίας καὶ ἀνωμαλίας ἰδρυσέναι εἰς ἡ-
γίαν παροῦσιν πλῆθι ἐκτακτοῦ ἐπιδοχόντος
λαττοῦ καὶ μάλιστα ὑπὸ τὸν τίτλον· «Πα-
τριάρχῃ δι' ἐπιστολῶν οὐ νεκροῖς».

Ἐ Στῆλ ἀρχεται μὲ τὸν ἔξῃ παραλήγουσιν·
ἐὰν οὐ πρότερον ἀνακαλύψαντες τὴν Ἀμερικανὴν
ἐὰν ἤθελον να ἐπιστρέφοντες εἰς Ἑσθονίαν, ἐπὶ
τοῦ ἐκείνου ἀνέμου καὶ τὰ ἐκείνη ἐκείνη, καὶ
ἐκείνη ἀποκρίνεται σκαφὸν, οὐ φιλοῦν τὸν κα-
ὸ συγγενὴ τὸν τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
λοῦν ἐκείνην ἔκον καὶ ἤθελον τὸν τοῦ τοῦ τοῦ
τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
Νέου Κόσμου ἐκείνων ἀφῆκε παρὰ τὸν ἐν
Ἑσθονίαν συγγενὴ τὸν ἐκείνην ἐκείνην εἰς διὰ
τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
ἐκείνων ἐκείνων, ὅπως ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Τὰ φυτὰ βλέπουν
Ναί, τὰ φυτὰ μὰς βλέπουν καὶ μάλιστα οὐ
διὰ δύο ὀφθαλμοῦν, ἀπὸ τῶν δὲ βλέπουσιν ἡμεῖς
ἀλλὰ διὰ μυριάδων ὀφθαλμῶν. Τοῦτο τοῦλάχιστον
στὸν Ἰσχυρίζεται ἀνακουφιστὴς γενομένης ἐξ
«Βερετανιῆς» Ἐταίρου· παρὰ τὸν κατηχητὴν
Πάνγγρη καὶ Φαρκιλοῦ Λαδρίν. Οἱ ἀνταγμι-
στοὶ ἐπὶ τῶν φύλων τῶν φυτῶν πόροι εἴνε γε
μετρικὰ σήματα· ἐν εἰδεί· φασὶν ἐπαχέοντι τὸν
ἐν ἀμφιβληστροειδῶν ὁπίσθιον, οἷσιν, καὶ μὴ
χανισμῶν ταυμσίων, προσέχοντα τὰ ἐκτετακμένα
ἐντυπώσεις εἰς μιαν μόνον ὁπτικήν, ἀπὸς δὲ
ἐκτακτὰς τοῦτο εἰς τὸ πολύνηκτα ἐντομα. Ὅ-
τι εἰς αὐτὴ μετὰδεῖται εἰς εἰδὸς τὸ φυσικὸν
ἐκπαιδισμὸς ἐν εἰς ἡγῆν τὸν περιουρισμὸν
ἀλλὰ βεβαίαν καὶ ὡς φαίνεται ἐκτενέστερον
καὶ πλεονέκτα τῶν φυτῶν

«Ἄλλὰ δὲν φράνει τοῦτο μόνον. Τὸ περὶ γότρων, κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωση, εἶνε διὰ τὸ ὀρθολογικοῦ οὗτοι φρακοὶ εἶνε θαυμάσιοι διὰ φωτογραφικοὺς φρακοὺς. Μάλιστα οἱ ἀνακοίνωσις τὴν βεραινοῦ διὰ τὸ ἴδιον διὰ τινος καταλλήλου μηχανήματος, ὅπου κατεσκευάσθη ἰδρυθήσαν ὑποπλοῦς πειραματικῶς περὶ τῶν φωτογραφικῶν τοῦτον ἰδιότητων τὴν φυσικῶν ὀρθολογικῶν.

Δὲν ὑπολείπεται τώρα εἰς τὴν ἡμῶν ἀντιφάσιον διὰ τὰ φυσικὰ ὁμοίαν καὶ διὰ τὴν ὁμοίαν μὴ τὰς αὐτῶν μαλλιοῦ καὶ καθαρισμοῦ ἐξίστησι περὶ τὴν κλινικὴν εἰρήνην.

“Πλεκτρική χειρουργική όπλη
Πολύς λόγος γίνεται και αυτές εν Βερολίνο
περί της εφευρέσεως ηλεκτρικής χειρουργικής
όπλης, την δοκιμάζει ήδη εν τη Πανεπιστημιακή
κλινική η καθηγήτρια Μπίερ.
Εξ του ίδιου βάλανου αβλήσας μήκους 15—20
εκατοστέρων κατασκευάζει η όπλη, ύπολη
κατά το σχήμα μίας σφήνης, και συνδέεται
με το ηλεκτρικόν σύστημα διηλεκτρικόν κατά
την κέντρον του αβλήσας, και διατεταμένην τα
επιφανείων ηλεκτρικόν ρεύματων.
Διευτετινόντων του ρεύματος, προκαλούνται
εξ υπ’ αέρια της όπλης σπυρίλλι σπινθήρες, ούτοι
εξείνουν τους μαλακούς ιστούς και συγχρό-
νως αποσπώνται την αληγην, ἐφ’ ὅσον προ-
χωρεῖ ἡ ἐγχείρησις.
Οὕτω ἐξασφαλίζεται ἡ ἀπόλητος ἀσφύγια
τῆς ἐγχείρησις. Τὸ μόνον ἐλάττωμα τῆς νέας τα-
πῆς όπλης εἶνε ὅτι προκαλεῖ ἀφθονωτέραν αλ-
μορραγίαν.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ
ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΣΤΗΔ

[Ὅπου πληροφοροῦμεθα διὰ οἱ βρε-
χολικαί· δὲν εἶνε κατὰ φαντα-
σίαν θέματα μόνον τὸν ἐχθιστοῦ
«ἐλαφρόν ἰσκιον», κατὰ τὴν λαϊ-
κὴν ἑρμηνείαν, ἀλλὰ θέματα πραγ-
ματικῶν. Τὸ ἀόρατον ἐνδιέφερε
ιδιαιτέρως τὸν κ. Κωνσταντοῦλον
διότι ὅσοις περιπτώσις ἐπιβο-
λῆς φόβου].

Ὁ Οὐλίας καὶ Στήλ, ὁ γυναικὶς Ἄγγελος διαπορεύεται καὶ πνευματιστῶς ἐδραστηριοποιεῖται ἐν ἡλικίᾳ τοῦ παροικίου πλὴν τῶν κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἀποκαταστάσεων μάλιστα ὅσοι τὸν τίτλον: Πάτερ τῆς οἰκίας οὗ ἐκπατρουμένου οὐ νεκροῦ.

Ὁ Στήλ ἀναλαμβάνει τὸν ἕξτερον παρὰ τὴν ἡλικίαν: ἔαν οἱ πρῶτοι ἀναλαμβάναντες τὴν ἡλικίαν τῶν ἁγίων ἄδωνται καὶ ἐκπατρουμένοι εἰς Ἑυρώπην, δια τοὺς ἐνταύτους ἀνέλικας καὶ τὸ ἐνάντιον ρεῖσται, ἀλλοτρίᾳ ἀποκομιτῇ καρπῶν, οἱ πῶτον τὴν καὶ οἱ συγγενεῖς τὸν καὶ τοὺς ἐκπατρουμένους νεκροῦ, μολοντοὶ ἐκείνοι ἔω καὶ καὶ ῥητοῖς καὶ ἐκόντοισι τῶν. Ἐάν οἱ οἱ πρῶτοι ἐκείνοι διαίσταται τοῦ Νέου Κόσμου λαμβάνουν ἀλφειὰ κατὰ τὸν Νέον Κόσμον συγγενῶν τὴν πληροφάνειαν τὴν δια τὴν ἀσφαλείαν καὶ ἐκείνων ἐκείνη φυσικὴ καὶ φυσικῶς πρᾶγμα, ὅπως ἀκριβὲς ἀπανομένων ἡμεῖς

